

Motion till riksdagen 2019/20:279

av **Lars Thomsson (C)**

Artskyddsförordningen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ändra artskyddsförordningen och miljöbalken så att tillståndsprövningen återgår till att ske på populationsnivå enligt EU:s intentioner och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Artskyddsförordningen infördes i början av detta millenium i svensk lag. De jurister som var med då påpekar att detta blev ett hastverk, intentionerna från EU övertolkas kraftigt i den svenska versionen. Sedan år 2009 när Naturvårdsverket gav ut en handbok hur denna lag skall tolkas så har tolkningen år från år skärpts. Många domar har så småningom skapat en rättspraxis som är helt felaktig jämför med EU: s intentioner.

Den första bransch som drabbat av detta är vindkraftsbranschen, men fler branscher har senare fått samma effekter. Däribland skogsbruket, vägbyggen, tåglinjer, elledningar och övriga infrastruktursatsningar.

Grundfrågan handlar om att Artskyddsförordningen och Miljöbalken skall bedöma påverkan på arter på populationsnivå. Rättspraxis har utvecklats till att prövningarna sker på individnivå.

Rättstolkningen har utvecklats till att bli absurd, det finns tillståndsansökningar för stora vindkraftparker som fått nej därför att det eventuellt kan bli ett habitat i området för örn i framtiden. Det vill säga att numera krävs det inte ens ett örnbo eller överflygande örn, utan bara risken att det kan stoppa ett eventuellt kommande örnrevir räcker för att få nej i en tillståndsprocess. Därmed stoppas miljardinvesteringar runt om i landet. Rättspraxis vägning av miljönytta kontra miljöskada har helt havererat.

Många av de ledande fågelexperterna är idag eniga att vindkraften inte hotar någon svensk fågelart på populationsnivå överhuvudtaget. Trots det så bromsar det väldigt påtagligt vindkraftsutbyggnaden, speciellt i södra Sverige.

Gotland har byggt vindkraftverk sedan början av 1980 talet, då fanns det 5 häckande par kungsörn men ingen havsörn. Idag finns det ca 140 vindkraftverk och samtidigt så finns det ca 100 häckande par kungs- och havsörn. Ön har en av världens tätaste populationer av örn trots en omfattande vindkraftsproduktion, det bevisar att samexistensen har fungerat mellan örn och vindkraftverk. Trots denna kunskap bromsas idag i stort sett alla nya vindkraftsprojekt i tillståndsprövningen med hänvisning till örnaspekten.

Idag finns en bedömning, en mycket osäker sådan på grund av avsaknaden av statistik, att ca minst en tredjedel av alla vindkraftsprojekt i hela Sverige omöjliggörs på grund av fåglar. Rättspraxis har utvecklats till att det i princip gäller alla fåglar av alla arter, inte bara rödlistade arter. Därmed är den totala samhällskostnaden för denna felaktiga rättstolkning väldigt kostsam.

Med stöd i det ovan anförda bör därför riksdagen tillkännage för regeringen som sin mening vad som anförts i motionen om att ändra Artskyddsförordningen och Miljöbalken så att tillståndsprövningen återgår att ske på populationsnivå enligt EU: s intentioner.

Lars Thomsson (C)